

Juan Huerta Gasset

Juan Huerta Gasset (València, 21 de març de 1925 – 21 de desembre de 2017) és un dels quatre membres de la Generació d'Or dels escultors del foc, junt amb Salvador Debón, Vicent Luna i Julián Puche. La seua signatura continua sent referenciada en tot estudi al voltant de l'art faller; així com de la porcellana decorativa, vessant al qual Huerta va dedicar-se des de 1966 fins a mitjans de la dècada dels 1990 en

l'empresa Lladró. Com a curiositat, junt amb Toni Ramos, feu la reproducció exclusiva en porcellana de Michael Jackson encarregada pel cantant.

Es va formar en l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles, carrera que va acabar en l'especialitat de Dibuix i Modelatge. Entre els tallers dels quals formà part com a aprenent i oficial, destaca el de Regino Mes, amb qui viu l'època més daurada del mestre en la comissió del Mercat Central. Ja independent, la seua irrupció en les falles s'esdevingué a començaments dels anys cinquanta. Des d'aleshores va anar adquirint notorietat i hui molts dels seus monuments són reconeguts com a mítics:

Per culpa de la poma (Mercat Central, 1959), Suplicis (Bailén-Xàtiva, «Ferroviària», 1961), Noé i el segle XX i Televisió (Convent de Jerusalem-

Matemàtic Marzal, 1964 i 1965) o Pirateries (Plaça del Pilar, 1966, primer premi de la Secció Especial i la seua última falla abans d'entrar en Lladró). Els seus dots per a l'escultura el van portar a ser el principal artífex de la conversió de les tècniques paperes dels anys trenta i quaranta (el vestir de cartó que estava suplint els models del XIX basats en la cera i els tèxtils) cap a un buidatge íntegre en cartó pedra, no sols ja per a resoldre els grans volums de les falles, sinó també per als ninots, tal com

demonstrà en La vida és un comerç (Arxiduc Carles-Xiva, 1953) o en Animals (Regne de València-Duc de Calàbria,

1955).

De fet, el 2016 el cartó pedra faller complia seixanta anys de vigència en els processos constructius si és pren com a data oficial d'assentament de la tècnica el seu ninot indultat Parella d'indis, de la falla Turisme a tot past, (Regne de València-Duc de Calàbria i primer premi de la Secció Especial).

Este grup, juntament amb Matrimoni prehistòric (1957) i El càstic de ser-ne massa (1961), són els seus tres indults exposats al Museu Faller de València. En etapes anteriors, també s'exhibiren ninots de la seua signatura indultats per la Junta Central Fallera i la fallera major de València (1963, 1964 i 1966) actualment conservats a la seu de la institució.

Per tant, a Juan Huerta la història de la Falles li deu alguna cosa més que la imatge inesborrable de grans monuments,

ninots i premis. Huerta representa la consolidació de la tècnica que majorment ha definit l'art faller: el buidatge en cartó pedra, generador d'una revolució que convertí l'artesanía fallera en una autèntica indústria basada en un mercat de motles i cartons que va permetre disposar d'uns elements mínims per a obrar una falla en un temps breu i a un cost assequible per al taller i la comissió.

Iván Esbrí

Consultes

- Ariño Villaroya, A. (dir.) (1990): *Historia de las Fallas*, Levante-EMV.
- Ariño Villaroya, A.; Borrego Pitarch, V.; Hernández Martí, G. M. (1993): *Los escultores del fuego*, Diputació de València.
- Esbrí Andrés, I. (2017): "Fer memòria. Julián Puche, la Generació d'Or i més", *Cendra* número 20.

- Hernández i Martí G. M. (coor.) (2002): *L'Indult del Foc. Catàleg raonat de la col·lecció de ninots indultats del Museu Faller. Volum I (1934-1962)*, Ajuntament de València. ---(2003): *L'Indult del Foc. Catàleg raonat de la col·lecció de ninots indultats del Museu Faller. Volum II (1963-1981)*, Ajuntament de València.
- Marín García, J. LL.; Mozas Hernando, J. (coor.) (2010): *Guia del Museu Faller de València*, Associació d'Estudis Fallers.